

[Meta Ditzel.]

talsreguleret, vil det være meget uheldigt, hvis en udsættelse af revisionen betyder, at det såkaldte basisår ikke flyttes.

Med de sidste museumslove er der skabt bedre udviklingsmuligheder for museerne, så de i langt højere grad end tidligere er ved at gå ind i folks bevidsthed som en meget væsentlig del af vort kulturliv, ikke blot som opbevaringssteder for historiske fortidsminder eller afdøde kunstneres arbejder, men som kulturhuse, hvorfra kulturformidlere, kulturhistorisk kyndige og kunstkyndige ledere og medarbejdere, i nogle tilfælde også pædagogiske medarbejdere, gør et stort arbejde for at komme i kontakt med befolkningen. Det sker ved forskellige arrangementer, særudstillinger på stedet, udstillinger af nyere kunst, undertiden udenlandsk kunst og kunsthåndværk, og der holdes foredrag eller sendes vandretstillinger ud med kunst eller materiale til særudstillinger af kulturhistorisk art.

Nu har adskillige museer lagt budget i forventning om, at et større stedligt tilskud ville afføde et tilsvarende større tilskud fra staten, idet det i bemærkningerne i forbindelse med den sidste lovændring hed, at lovene skulle forelægges til revision i 1972-73 med henblik på ændring af tilskudssatserne. En række museer, særlig i Nordvestjylland, vil komme ud for økonomiske vanskeligheder, ikke mindst de museer, der i tillid til større tilskud har ansat museumsinspektører i dette år.

I øvrigt kan der være grund til at minde om, at museernes næste verdenskongres efter indbydelse af Danske Museers Fællesråd skal afholdes i Danmark i sommeren 1974 med faglige møder ud over hele landet. Man venter 800-1.000 museumsfolk fra alverdens lande. De skal drøfte fælles anliggender og se, hvad danske museer kan byde på. Der vil i den forbindelse naturligvis blive arrangementer af forskellig art; der bliver tale om særudstillinger, nye permanente udstillinger, nye museer, alt sammen noget, der også vil komme den danske befolkning til gode. Man har f. eks. planer om at vise, hvordan man i en naturpark kan opbygge mindre museer, og et sted arbejder man med oprettelse af et forskningscenter af naturhistorisk art i et større naturområde.

Jeg er bange for, at en udsættelse af den

påtænkte revision vil virke hæmmende på den grøde, den aktivitet, der nu udfoldes rundt om på museerne. I betragtning af det voksende kulturformidlingsarbejde, der er kommet i gang, er det et spørgsmål, om det ikke vil vise sig at være kortsigtet at spare en sum på 700.000-800.000 kr. ved at udsætte flytningen af basisåret.

Under behandlingen af museumslovene sidst viste ministeren stor interesse for spørgsmålet om, hvordan tre væsentlige hovedkrav til museumsvirksomheden skal opfyldes, nemlig følgende: at være en studie-samling for kunsthistorikere, at være en inspiration for kunstnere og at være en kilde til en rigere hverdag for os andre.

Jeg synes, dette måske kan give mig et berettiget håb om, at ministeren endnu en gang vil overveje muligheden for på anden måde at give museerne kompensation for den pristalsregulering, de går glip af, hvis det er helt umuligt at flytte basisåret.

Fra mit parti deltager vi gerne i en behandling af det foreliggende problem, og jeg håber, at vi under behandlingen vil kunne støtte en positiv løsning af det problem, jeg har peget på.

Per Dich: Med disse to lovforslag står vi igen over for en udskydelse af bebudede revisioner, og ministerens begrundelse for udskydelsen er den stedfindende finanspolitiske stramning.

Det kunne være fristende her at citere de ord, som socialdemokratiets ordfører, fru Bodil Koch, sagde til den daværende kulturminister, da lovene sidst, i 1969, blev behandlet i tinget, i anledning af at ministeren dengang havde sagt, at han ikke kunne udvide de økonomiske rammer for museerne mere af hensyn til de økonomiske restriktioner, som regeringen dengang havde pålagt alle ministerierne. Jeg skal lade være. Jeg er sikker på, at ministeren husker dem.

Men lad mig sige, at ligesom vi med stor interesse ser frem til revisionen af loven om Statens Kunsthøjesteret, ser vi ud fra de samme synspunkter i høj grad frem til en revision af museumslovene.

Det er åbenbart, at hvis museerne skal opfylde de formidlende og aktiviserende missioner, som rettelig burde være museernes, er der brug for en endog meget stor udvidelse af deres aktivitet, også hvis man i